

'Teruggaan is geen optie'

Hewan is gevlucht uit Eritrea. Dit land wordt wel het Noord Korea van Afrika genoemd. De dictator die hier aan de macht is, houdt zijn hele volk in zijn greep. Als je 17 jaar bent, moet je in dienst – jongens en meisjes -, en je mag er pas weer uit als je voor de regering niet nuttig meer bent. Kritiek op de regering is verboden, tegenstanders worden gearresteerd. Religieuze minderheden worden vervolgd, in hete containers opgesloten en er zijn grote werkkampen. In het boekje en de powerpoint vind je een foto van Hewan. Zijn naam is voor zijn eigen veiligheid gefingeerd.

“Mijn naam is Hewan. Ik ben 17 jaar en woon nu een maand in dit kamp in het noorden van Ethiopië. Ik woon in het blok voor minderjarige jongens, hier verderop. We delen een huisje met 7 vrienden. Allemaal gevluchte jongens.

Het leven in het kamp is ok. Voor het eten wordt gezorgd. We hoeven niet te helpen, alles wordt voor ons geregeld. Af en toe voetballen we met vrienden. Maar ook hier zijn er problemen, het is een moeilijke plek. Teruggaan? Dat is geen optie. Ik heb daar geen kansen, ik moet hier wel blijven.

Ik ben gevlucht uit Eritrea. Hoe het was in Eritrea? Toen ik nog jong was, was het leven in Eritrea redelijk ok. Ik ben er ook naar school geweest. Maar de problemen komen als je klaar bent met school. Dan is er geen kans op een baan of een goed leven. Nadat je school hebt afgemaakt, moet je het leger in. Je komt in dienst van de overheid, en het is de vraag of ze je ooit weer laten gaan. Ik ben niet geschikt als soldaat. Mijn ouders weten dat ik hier ben, maar ze vinden het niet goed.

Ik heb een broer in Duitsland. Ik spreek ‘m één of twee keer per week over de telefoon. Hij woont er nu twee jaar en is bezig de taal te leren, hij heeft nog geen werk. Mijn plan is om hier in het kamp mijn school af te maken. Ik wil hier Engels leren en dan door. Ik hoop daarna binnen één of twee jaar in Europa te zijn. Vanuit Europa kan ik ook mijn familie beter helpen.

Mijn broer heeft me verteld over zijn reis via Sudan, Libië, over de Middellandse zee. Het was een reis vol pijn en problemen. Hij heeft me verteld over de mensen die verdronken in de Middellandse zee. Hij wil dan ook dat ik hier blijf. Maar toch...ik wil die reis maken. Ik hoop dat m'n familie vanuit Israël geld wil sturen, ik denk ongeveer 3000 birr nodig te hebben. Wachten op een legale mogelijkheid om me ergens anders te vestigen? Dat duurt me veel te lang. Dat kan wel 8 tot 10 jaar duren.

Ik ben niet bang, ik kan ook hier dood gaan, dan waag ik het er liever op. ”